

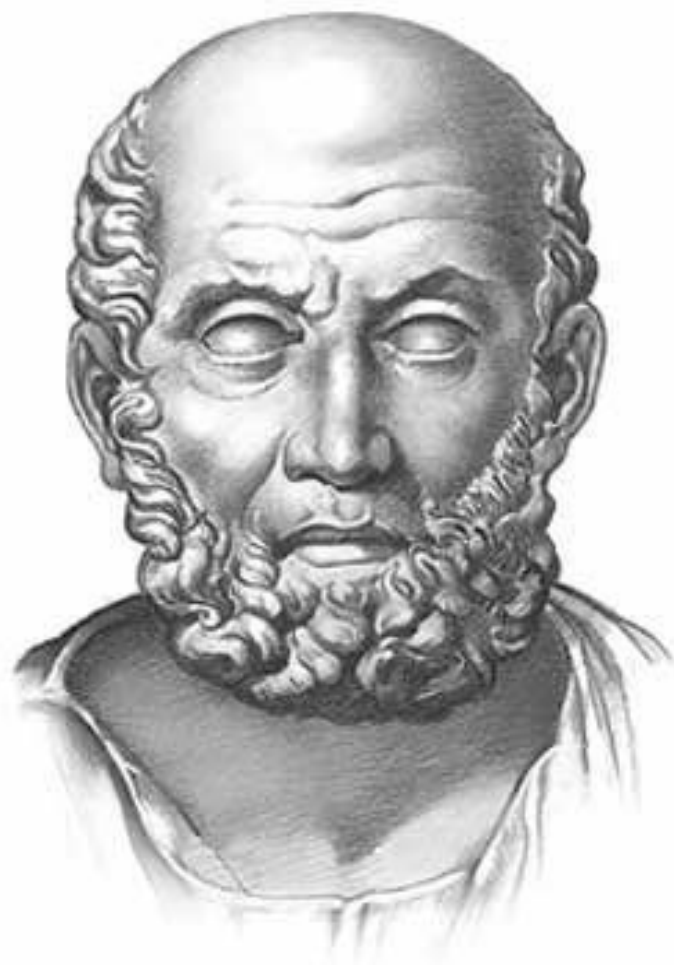
Основні положення фахової
медичної етики Гіпократата,
Авіцени, М.І.Пирогова, Флоренс
Натінгейл, Марії Терези із
Калькути.

Виконала:
Студентка 28 * групи
III-курсу
Дем'яник Г.І.

Ще за 1500 років до н.е. лікарі Древньої Індії давали фахову клятву. Для європейської медицини велике значення має етика старогрецького лікаря Гіппократа (460-370 рр. до н.е.), особливо його знаменита "Клятва".

Основні положення фахової медичної етики Гіппократа такі:

- 1) повага до життя ("Я не дам нікому, хто просить в мене, смертельного засобу і не покажу шляху для здійснення подібного задуму, точно так само я не вручу ніякій жінці абортивного пессарія");
- 2) заборона на заподіяння шкоди хворому ("Я направляю режим хворих до їхньої вигоди, утримуючись від заподіяння всякої шкоди і кривди");
- 3) повага до особистості хворого ("У який би будинок я не ввійшов, я ввійду туди тільки для користі хворого, я буду далекий від усього навмисного, несправедливого і згубного, особливо від любовних справ із жінками і чоловіками, вільними і рабами");
- 4) лікарська таємниця ("Що б при лікуванні, а також і без лікування я не побачив або не почув стосовно життя людського із того, чого не варто розголошувати, я замовкну про це, вважаючи подібні речі таємницею");
- 5) повага до професії ("Клянуся поважати того, хто навчив мене лікарському мистецтву, нарівні з батьками ... Чисто і непорочно буду я проводити своє життя і своє мистецтво").

ГИППОКРАТ
460-370 до н. э.

Як і в Стародавній Греції, лікарі Середньовіччя приносили клятву на вірність своїй професії. Визначний представник середньовічної медицини арабський філософ і лікар Авіценна (IX-X ст.) у своїй праці «Канон лікарської науки» пише про те, що лікар має володіти очима сокола, руками дівчини, мудрістю змії і серцем лева

Представники медичної науки XVIII-XIX ст. теж внесли свій вклад у розвиток етичних ідей, і серед них значне місце належить Д. С. Самойловичу.

За його словами, «лікарі повинні бути милосердними, співчутливими, послужливими, повинні любити свого ближнього як самого себе»

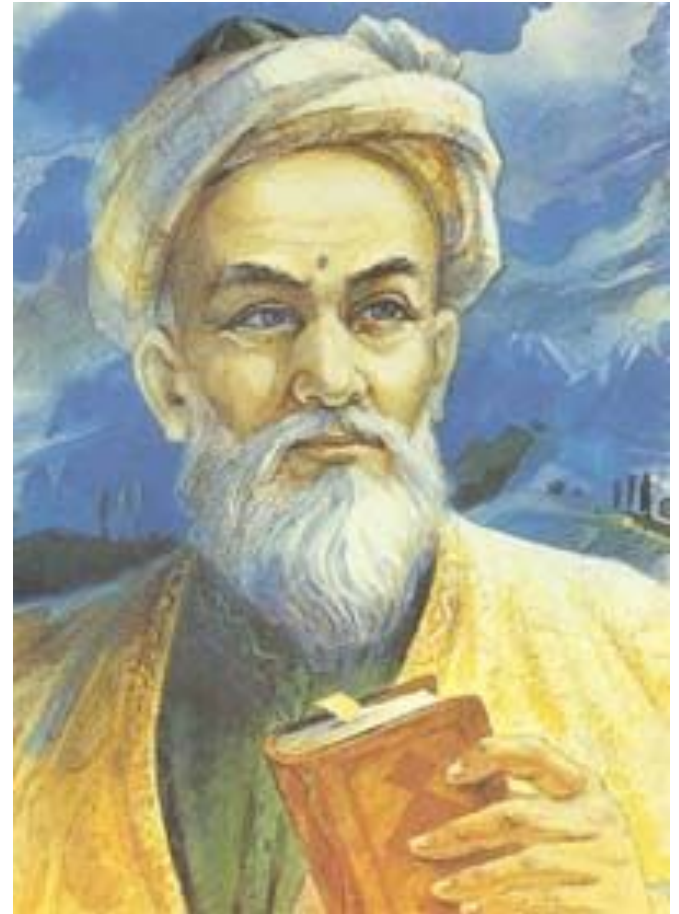

АВИЦЕННА
(Абу-Али ибн Сина)
ок. 980-1037

Із часів Гіппократа медичні працівники давали обіцянку берегти таємниці, довірені їм хворими.

Авіценна говорив:

"Оберігай таємницю від усіх, які розпитують, полонянка твоя - твоя таємниця, якщо ти зберіг її, і ти бранець її, якщо вона розкрита".

З 274 трудів Ібн Сина медицині присвячене тільки 20. Проте прийнято вважати, що з всіх областей знань, якими займався Ібн Сина, найбільший внесок ним внесений в медицину. Передусім "Канон лікарської науки" приніс йому всесвітню славу і безсмертя. Кожна книга, в свою чергу, ділиться на частини (фан), відділи (джумла), статті (вмочувала) і параграфи (фасл).

У Книзі першій викладаються теоретичні основи медицини і загальні положення практичної медицини. У ній дається визначення поняття медицини, розкриваються задачі цієї науки, приводяться вчення про соки і натуру (темпераменті), стислий анатомічний нарис так званих "простих" органів людського тіла - кісток, хрящів, нервів, артерій, посагів, сухожилля, зв'язок і м'язів. Розглядаються причини, вияви і класифікації хвороб і загальні правила їх лікування. Детально викладаються вчення про живлення, образ життя (загальна диететика) і збереження здоров'я у всі періоди життя (загальна і приватна гігієна).

Книга друга - це капітальне зведення відомостей про лікарські засоби, що застосовувалися в медичній практиці того часу. У ній дано понад 800 лікарських речовин рослинного, тварини і мінерального походження з вказівкою їх лікувальних властивостей і способів застосування. Крім лікарських засобів, що виготовлялися в Середній Азії і в інших країнах Близького і Середнього Сходу, автор вказує немало ліків, що привозяться з Індії, Китаю, Греції, Африки, островів середземного моря і інш. районів земної кулі. Багато хто з них став відомі прямо або непрямо середньовічній Європі по творах Ібн Сина, що саме по собі характеризує значення "Канону" в історії фармації. Ця книга дає можливість ознайомитися не тільки з науковою, але і з побутовою, народною медициною часу Ібн Сина. Багато які ліки, запропоновані Ібн Сином міцно увійшли в фармакопею і застосовуються по сьогоднішній день.

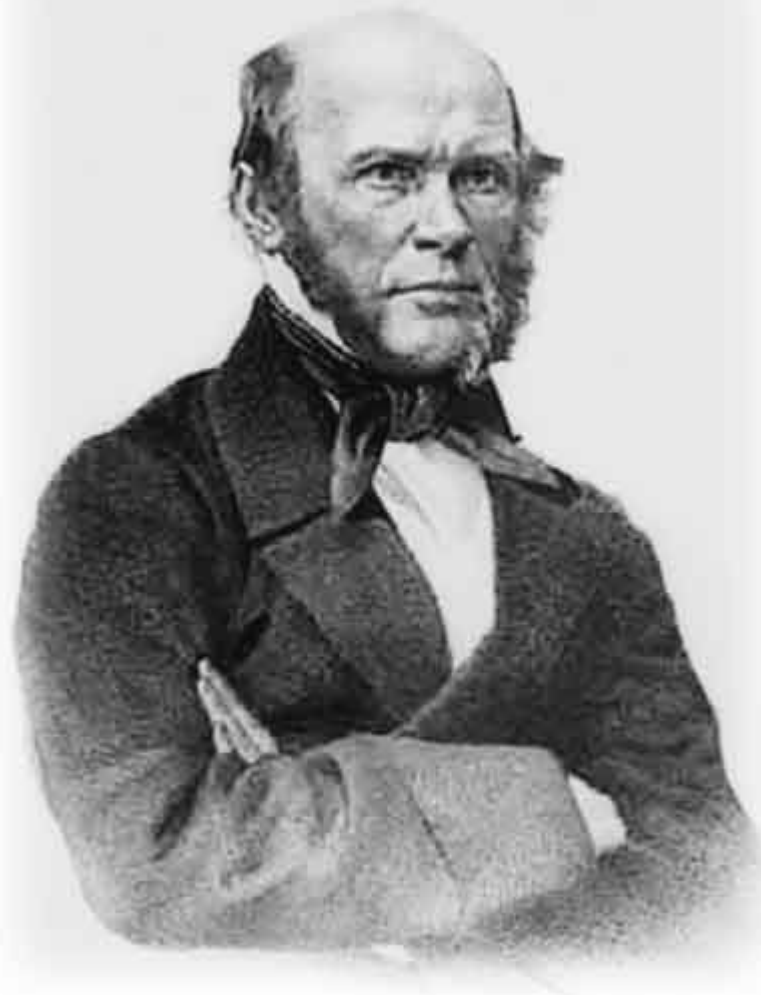
У Книзі третій трактуються "приватні" або "місцеві" хвороби органів людини, починаючи з голови і кінчаючи п'ятками, інакшими словами вона присвячена приватній патології і терапії. У неї входять описи хворіб голови і мозку (в тому числі нервових і психічних хворіб), ока, вухо, носа, порожнини рота, мови, зубів, ясен, губ, горла, легкого, серця, грудей, стравоходу, шлунка, печінки, жовчного пузиря, селезінки, кишечника, заднього проходу, бруньок, сечового пузиря, статевих органів. Кожний розділ починається з докладного анатомічного опису відповідного органу.

У Книзі четвертій розглядаються "загальні" хвороби тіла, не властиві лише одному органу. До числа таких віднесені різні лихоманки (кризи при хворобах), пухлини (в тому числі рак), прищі, рани, виразки, опіки, переломи і вивихи кісток, поранення і інші поразки нервів, пошкодження черепа, грудей, хребта, кінцівок. У цій Книзі говориться також про хронічні і гострі заразливі хвороби: віспі, кору, проказі, чумі і сказу; освітлені основні питання вчення про отрути (токсикологія). Спеціальний розділ книги присвячений питанням збереження краси тіла (косметика).

Книга п'ята "Канону" являє собою фармакопею. У ній викладаються способи виготовлення і застосування різних форм ліків складного складу. У першій частині Книги описуються різні протиотрути (теряки), лікарські кашки, пілюлі, таблетки, порошки, сиропи, відвари, настої, провина, пластири і т. д., а у другій частині вказуються перевірені кошти, призначені для лікування конкретних захворювань органів голови, очей, вуха, зубів, горла, органів грудної і черевної порожнини, суглобів і шкіри.

Однією з основних рис характеру медичної сестри має бути **чесність**. Ні в якому разі не можна приховувати допущені помилки. М.І. Пирогов говорив з цього приводу: «Необхідно мати мужність обнародувати свої помилки, щоб застерегти від них інших працівників».

Великі заслуги М. І. Пирогова перед Вітчизною. Він збагатив медичну та педагогічну науку оригінальними науковими дослідженнями і чудовими відкриттями. Ідеї і мрії ученого визначили подальший успішний розвиток анатомічної і хірургічної науки не тільки в Росії, але й у багатьох країнах світу. М. І. Пирогов розробив і запропонував низку операцій, що увійшли до золотого фонду хірургії під назвою "операцій Пирогова". Він першим у світі застосував у польовому шпиталі ефірний наркоз та запропонував використовувати гіпсову пов'язку, що врятувала життя і здоров'я тисячам поранених воїнів.

Клятва Флоренс Найтінгейл

Перед Богом і перед обличчям зібрання я урочисто обіцяю вести життя, сповнене чистотою, і чесно виконувати свої професійні обов'язки.

Я буду утримуватись від усього отруйного та шкідливого і ніколи свідомо не використаю і не призначу ліків, які можуть завдати шкоди.

Я зроблю все, що у моїх силах, щоб підтримувати і підвищувати рівень моєї професії.

Я буду зберігати у таємниці всю особисту інформацію, яка опиниться у моєму розпорядженні під час роботи з пацієнтами та їх родичами.

Я буду віддано допомагати лікарю в його роботі і присвячу себе невтомному піклуванню про благополуччя всіх доручених моїй турботі.

Жінка, котра народилася майже два століття тому — в 1820 році — й усі свої відміряні дев'яносто років присвятила праці медичною сестрою в багатьох країнах світу, першою збагнула необхідність реформи в медичній освіті, без якої будь-який прогрес у лікуванні хворих може бути зведений нанівець. Саме вона вперше у світовій історії організувала школу медичних сестер як автономний світський навчальний заклад із власними фондами та керівною радою, а не як підструктуру лікарні, й уперше застосувала наукові методи у вирішенні проблем сестринської справи. І саме Флоренс Найтінгейл перша заявила, що сестринська справа має бути незалежною, самостійною і почесною професією, суміжною з медичною, а не підпорядкованою їй.

І тому саме день її народження — 12 травня — вважається Міжнародним днем медичної сестри.

Основний принцип моралі медичного працівника — це гуманізм. Медичному працівникові мають бути притаманні чуйність, увага до хворого, намагання виправдати його довір'я. Медичний працівник повинен не лише сумлінно виконувати свої обов'язки щодо хворого, але й боротися за фізичну досконалість і психічне здоров'я людей, проводити профілактичну і санітарно-просвітню роботу, зберігати лікарську таємницю, надавати медичну допомогу хворому незалежно від його національної та расової належності, політичних і релігійних переконань тощо.

Флоренс Найтінгейл написала ряд книг - «Нотатки про чинники, що впливають на здоров'я, ефективність і управління госпіталями британської армії» (Notes on Matters Affecting the Health, Efficiency and Hospital Administration of the British Army, 1859) і

«Дозволь мені проповідувати любов не словами, але прикладом мого життя, силою, надихаючим впливом моїх справ, що показують всю глибину любові, яка палає у моєму серці» (Молитва Матері Терези).

Настанови Матері Терези

- Любіть один одного, як Бог любить кожного з вас: сильною і особливою любов'ю. Нехай кожен буде милий з іншими; краще робити помилки з доброзичливістю, ніж дива - без неї.
- Плід тиші є молитва, плід молитви - віра, плід віри - любов, плід кохання - служіння, а плід служіння - мир.
- Якщо ви хочете бути щасливою родиною, якщо ви хочете бути святою родиною, віддайте свої серця любові.
- Бог не створював злиднів; їх створили ми. Перед обличчям Бога ми всі убогі.
- Ми не можемо робити великих справ, лише малі з великою любов'ю. Я вірю в малі справи, саме в них наша сила.
- Не дозволяй собі засмучуватися невдачею, якщо ти зробив все, що міг.
- У цьому секрет добра: спочатку воно слабке, але всемогутнім стає в кінці. Зло, навпаки, всемогутнє спочатку, але слабшає з часом.
- Будьте вдячні!.. Якщо ви цінуєте все, що дає вам Бог, Він не залишить вас.